

ה"ת 2180/02/21 - אחמד מוסא, מייס גנאים נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ה"ת 2180-02-21 מוסא ואח' נ' באקה אלערביה חוף

בפני כבוד השופטת עידית פלד
מבקשים 1. אחמד מוסא
2. מייס גנאים

נגד
מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ עו"ד
נפר כץ חביב

החלטה

בפני בקשה לביטול הודעת איסור מנהלי על שימוש ברכב פרטי מ.ר. 8585970 (להלן: "הרכב") למשך 30 ימים שניתנה ביום 1.2.21.

ההחלטה על איסור השימוש ברכב ניתנה לאחר שבבדיקה משטרתית של הרכב, במסגרת אכיפת תקנות סגר הקורונה, בכפר באקה אל גרביה בשעה 03:30 נמצא, כי המבקש נהג ברכב בהיותו בפסילה שהוטלה עליו בבית משפט.

לאחר שימוע שנערך לנהג בפני קצין משטרה, במסגרתו טען המבקש כי "נהגתי בגלל שרציתי לחפש מישהו שיטפל בכלב שלי, הוא השתולל לא ידעתי מה לעשות, אני מודע לכך שנהגתי בפסילה זה 250 מטר מהבית", - החליט קצין המשטרה לאסור על שימוש מנהלי ברכב לתקופה של 30 יום. הקצין נימק החלטתו בכך ש"מדובר בנהג שקיבל פסילה מבימ"ש השלום לתעבורה פתח תקווה, ע"פ בוחנים עוכב לתחנה, בתאריך 1/2/21 נתפס נוהג ע"י שוטרי סיור באקה. מדובר בנהג שמזלזל בחוק נוהג בזמן פסילה של בימ"ש מתאריך 15/12/20 ביוזעין, ובכך מסכן את שלום משתמשי הדרך לנ"ל יש עבר תעבורתי, ..."

המבקשים הינם הבעלים והנהג של הרכב, ובת זוגו.

לטענת המבקש בבקשה, הוא מודה בחומרת מעשיו, וכי מדובר במקרה חד פעמי, שהוא נאלץ לצאת בשלוש לפנות בוקר על מנת לחפש רופא וטרינר לכלבה של בתו החורגת; והרכב הינו חיוני מאוד לחיי היומיום של המבקש ואשתו, לאחר שהמבקש עבר תאונה ושבר קרסול ומסרק כף הרגל, מרותק לביתו ותנועותיו מוגבלות; ואשתו חולת סוכרת ונמצאת במעקב רפואי מתמיד; ובתה סבלה מדלקת ריאות ואושפזה ושחררה בשבוע שעבר בבית חולים, וקבועה לה בדיקת מעקב ליום 9.2.21; ומצבם הכלכלי רעוע, ואין בעירם קווי תחבורה; ולכן מבקשים לקצר את תקופת איסור

עמוד 1

השימוש ברכב. לבקשה צורפו מסמכים רפואיים והפניה לפיזיותרפיה של המבקש בגין שבר בקרסול וכף רגל שמאל מיום 31.10.20, וכן אישור משאבת אינסולין לאשתו של המבקש מתאריך 10/2020, וסיכום אשפוז וזימון למרפאת ילדים ריאות ליום 9.2.21 לבתה של אשתו של המבקש.

ביום 11.2.21 התקיים דיון בפני.

המשיבה התנגדה לבקשה והפנתה לחומרת העבירה ונסיבות ביצועה; וטענה כי לא הוצגו נימוקים מיוחדים לחרוג מהחלטת הקצין.

תיק החקירה הוגש לעיוני.

דיון

על פי הוראת סעיף 57א(א)(2) ניתן להורות על איסור מנהלי על שימוש ברכב למשך 30 יום, לאחר שימוע, אם היה לקצין משטרה יסוד להניח כי יוגש כתב אישום נגד הנהג בגין עבירות המפורטות בתוספת השביעית לפקודה, שסעיף 67 לפקודת התעבורה כלול בה.

בענייננו, המבקש אינו חולק למעשה על קיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירה של נהיגה בזמן פסילה; ולאחר שעיינתי בתיק החקירה שהונח בפני (וכלל בין השאר את דו"חות הפעולה של השוטרים, הודעת נהג תחת אזהרה, וכן פס"ד בתיק תת"ע 663-10-20 בבית משפט לתעבורה מחוז מרכז מיום 15.12.20, אשר ניתן בנוכחות הנאשם, ובמסגרתו הוטלו על הנאשם, בין היתר, 3 חודשי פסילה בפועל), התרשמתי כי קיימות די ראיות לכאורה, כנדרש בשלב דיוני זה, כדי לקבוע כי קיים יסוד להניח כי יוגש נגד הנהג כתב אישום בעבירה של נהיגה בזמן פסילה; ועל כך, כאמור, אין למעשה מחלוקת.

אלא שלטענת המבקשים מתקיימות נסיבות מיוחדות של בני הזוג המצדיקים להורות על קיצור תקופת איסור השימוש ושחרור הרכב.

בית המשפט מוסמך מכוח הוראת סעיף 57ב(ג) לבטל את איסור השימוש ברכב או לקצר את התקופה שבה נאסר השימוש ברכב "אם התקיימו נסיבות אחרות מאלה האמורות בסעיף קטן (ב), המצדיקות זאת. ולעניין זה רשאי בית המשפט להביא בחשבון, בין השאר, את הזיקה בין בעל הרכב לבין מי שנהג ברכב".

נקבע, כי "תכלית ההוראה אשר בסעיף 57א(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), לפיה ניתן לאסור שימוש ברכב, טרם שהתקיים בבית משפט הליך שיפוטי נעוץ בצורך להגן על שלום הציבור בשמירה על בטחון המשתמשים בדרך והדברים ברורים. ... אכן, להטלת איסור שימוש ברכב, השלכות שונות; יש בה פגיעה מסוימת בקניינו של אדם בעיסוקו, בנוחותו, באפשרויות נידותו ועוד. אולם, אל מול אלו קיים הצורך בשמירה על הציבור, ובמניעת המסוכנות העולה משימושים

מסכני חיים כמו נהיגה בשכרות, כבמקרינו. " (ע"ח (מחוזי ב"ש) 37984-06-20 **מדינת ישראל נ' ליאל כהן** (פורסם בנבו, 18.06.2020)).

הנני סבורה כי בענייננו, כאשר בוחנים את נסיבות העניין, לכאן ולכאן, הרי שנקודת האיזון מטה את הכף לטובת התכליות שנועדו להגן על שלום הציבור וביטחונו.

חומרת עבירת הנהיגה בפסילה; ונסיבות ביצוע העבירה לכאורה, כמו גם עיתוי ביצועה חודש וחצי בלבד לאחר שנפסל בנוכחותו, תוך כדי נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, והזלזול בחוק ובבית המשפט העולה מהם; ובשילוב עם עברו התעבורתי של המבקש, אשר נוהג משנת 2001 ולחובתו 31 הרשעות קודמות, - כל אלה מלמדים על מסוכנות ממשית. בנסיבות אלה, הטיעון שהרכב משמש את המבקשים לצורך טיפול פיזיותרפיה ובדיקות מעקב רפואי, אין בו די; והמבקשים יוכלו להסתייע בחלופה תחבורתית אחרת לשם כך; ואל מול הפגיעה המסויימת במבקשים קיים הצורך בשמירה על הציבור ובמניעת המסוכנות העולה מהשימוש שמבוצע בכלי הרכב. מניעת מסוכנות זו, בנסיבות האמורות, גוברת, וזאת גם כאשר מביאים בחשבון, כמצוות סעיף 57ב(ג), את "הזיקה בין בעל הרכב לבין מי שנהג ברכב" - הוא המבקש עצמו. ויפים לענייננו דברי בית המשפט בע"ח (מחוזי חיפה) 31129-08-19 **כבהא נ' מדינת ישראל**, 15.8.19:

"עם כל ההבנה למצוקה שאליה נקלע העורר, הרי שמצוות המחוקק היא כי יש להורות על פסילה מנהלית במקרים כגון אלה, על מנת למנוע הישנות של עבירות חמורות כאלה ולמנוע סכנה מהציבור הרחב."

בכלל נסיבות אלה, איני סבורה, כי המקרה הנוכחי נמנה על המקרים החריגים המצדיקים התערבות בהחלטת הקצין; ולא מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות ביטול האיסור לשימוש ברכב או קיצור התקופה.

על כן, אני מורה על דחיית הבקשה.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשפ"א, 11 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

